

ת"פ 42214/09/15 - מדינת ישראל נגד פלונית

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 42214-09-15 מדינת ישראל נ' פלונית

בפני
בעניין: כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
פלונית

הנאשמת

נוכחים:

ב"כ המאשימה, עו"ד נוגה בליקשטיין שחורי

ב"כ הנאשמת, עו"ד לירן פרידלנד

הנאשמת בעצמה

גזר דין

פתח דבר

הנאשמת הורשעה, על סמך הודאתה, בעבירה של גניבה בידי מורשה, לפי סעיף 393(2) סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

בהתאם לעובדות כתב האישום, בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, עבדה הנאשמת כעורכת דין.

אימה של הנאשמת, חיה קמפינסקי, ילידת שנת 1930, החזיקה ב-45% מנכס מקרקעין בראשון לציון וחברתה, כרמלה פלדמן, ילידת שנת 1932, החזיקה ב-55% מנכס זה. הנכס הושכר, מאז מאי 2007 לד"ר מוחמד יונס, אשר עשה בו שימוש כמרפאת שיניים.

בספטמבר 2009, לאחר שד"ר יונס לא עמד בתשלומי השכירות והנכס צבר חוב כספי לבעלים, החליטו הבעלים לפנות אל הנאשמת, על מנת שתציג אותן בתביעה נגד ד"ר יונס.

הנאשמת פנתה אל ד"ר יונס בבקשה כי יפרע את חובותיו ומשהוא לא עמד בדרישה זו, פנתה אל בית המשפט בבקשה לצו פינוי ואכן נקבע בבית המשפט כי על ד"ר יונס לפנות את הנכס.

לאחר קביעה זו, החליט ד"ר יונס לשלם את חובותיו לבעלים שהסתכמו בסך 15,000 ₪, וכן את הוצאות המשפט בסכום 7,000 ₪ וכן למסור המחאות לתשלום דמי שכירות עתידיים.

ד"ר יונס העביר סכום של 15,000 ₪ לבעלי הנכס, כל אחת על פי חלקה.

באפריל 2010, במשרדה, מסר ד"ר יונס לנאשמת, עבור הבעלים, 12 המחאות עבור שכירות הנכס לשנה החל מאפריל 2010: 7 המחאות על סך 2,100 ₪ כל אחת ו-5 המחאות על סך 2,320 ₪ כל אחת.

הנאשמת עמדה על כך כי ד"ר יונס יותיר את שורת המוטב בהמחאות ריקה, ללא שם מוטב, בטענה כי השכירות בנכס מתחלקת בין הבעלים באופן לא שווה. עוד טענה בפניו כי תשלח לו חשבונית קבלה, אך לא עשתה כן.

הנאשמת לא מסרה את ההמחאות שקיבלה מד"ר יונס לבעלי הנכס, אלא פדתה את כל ההמחאות: בחלק מהן רשמה את שמה כמוטב והפקידה באותן בחשבון הבנק שלה ובחלק אחר עשתה שימוש לרכישות פרטיות בבתי עסק שונים.

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה התייחסה בטיעוניה לעונש לחומרת העבירה ונסיבותיה. הנאשמת גנבה נכס שהופקד אצלה בעת מילוי תפקידה ואמור היה להמסר לאחר, בכך שלא מסרה המחאות שקיבלה ופדתה אותם. הסך הכולל של ההמחאות עמד על 26,300 ₪.

ב"כ המאשימה הדגישה את היותה של הנאשמת עורכת דין אשר מעלה בתפקידה תוך תכנון מראש (כאשר ביקשה מן השוכר לא למלא את שורת המוטב בהמחאות) ובמהלך תקופה ארוכה וכן, את העובדה כי הפגיעה הייתה ברכושן של קשישות בנות 80 ו-88 אשר לא קיבלו את כספן בחזרה.

עוד הדגישה את הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו ממעשיה של הנאשמת ובין היתר, פגיעה כלכלית בקניין הזולת, פגיעה בביטחון וסדר כלכלי, פגיעה באמון הציבור וכן, פגיעה במערכת המשפט כולה.

ב"כ המאשימה התייחסה לתסקירי שירות המבחן וציינה כי הנאשמת הסתירה מידע משירות המבחן ולא סיפרה על הרשעותיה הקודמות - הרשעה מבימ"ש השלום בת"א וכן, הרשעות מבית הדין של לשכת עורכי הדין. עוד הדגישה כי גם שירות המבחן התרשם כי עמדתה של הנאשמת מטשטשת ומצמצמת מחומרת מעשיה. זאת, למרות הודאתה במעשים. עוד ציינה כי אין לתת בכורה לשיקולי שיקום ולנסיבותיה האישיות של הנאשמת על פני שיקולי הרתעה.

לדידה של המאשימה, מתחם העונש ההולם נע בין 10 חודשי מאסר לבין 20 חודשי מאסר.

לחובתה של הנאשמת הרשעות קודמות מבית הדין של לשכת עורכי הדין בגין מעשים דומים, בעיקר בין השנים 2004-2014. אולם, יש הליכים המתנהלים נגדה גם עתה. רשיונה של הנאשמת נשלל מספר פעמים על ידי לשכת עורכי הדין, כשהאחרונה שהם הייתה שלילה לצמיתות.

המאשימה עתרה להשית על הנאשמת עונש מאסר בפועל בן 18 חודשים, מאסר מותנה משמעותי ופיצוי. ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה אשר יצאה תחת ידי בתי המשפט.

הוגש תצהיר נפגע עבירה מטעם נפגעת העבירה. זו ציינה כי היא מתקיימת מסכום השכירות של הנכס ומקצבת ביטוח לאומי. עוד סיפרה כי מעשיה של הנאשמת גרמו לה לאבד אמון במערכת המשפט והיא ביקשה לקבל את סכום הכסף שהנאשמת לא העבירה לה בתוספת הפרשי ריבית והצמדה.

טיעוני ההגנה

ב"כ הנאשמת הדגישה בטיעוניה את נסיבותיה האישיות של הנאשמת. מצבה הבריאותי והנפשי של הנאשמת אינו פשוט. היא אושפזה בעבר בבית חולים פסיכיאטרי. היא מטופלת כיום על ידי פסיכיאטר ופסיכותרפיסט ונוטלת טיפול תרופתי. בעברה, מספר ניסיונות אובדניים כשהאחרון בהם היה לא מזמן. בעטיו אושפזה בבית חולים.

ב"כ הנאשמת תיארה כי הנאשמת הפכה בשנים האחרונות לשבר כלי. היא עורכת דין מכובדת ומוערכת אשר עסקה רבות בהתנדבות ועזרה לקהילה וכיום, היא איבדה את כל עולמה, רשיונה נשלל לצמיתות, אמה ואחיה ניתקו עמה קשר במשך שנים. הקשר עם אמה חודש רק לאחרונה. היא לא עבדה תקופה ארוכה ורק לאחרונה, החלה לעבוד בחצי משרה כמזכירה. היא מתגוררת כיום בדירה שכורה עם שותף והוכרה על ידי המוסד לביטוח לאומי כנכה נפשית בשיעור של 100%.

ב"כ הנאשמת הדגישה את המלצת בית החולים "אברבנאל" לפיה קיים חשש כי באם יחולו שינויים חדשים בחייה של הנאשמת, מצבה הנפשי יחריף.

לדידה של ב"כ הנאשמת, מתחם העונש ההולם נע בין 3 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות לבין 10 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ הנאשמת ציינה כי לצד מצבה הנפשי של הנאשמת, יש לקחת בחשבון את העובדה כי היא נטלה אחריות על מעשיה, כי היא מודעת למורכבות מצבה ולקשייה ובעלת מוטיבציה ומחויבות לטיפול ושיקום אורחות חייה. כמו כן, יש לקחת בחשבון את חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה וגילה של הנאשמת.

ב"כ הנאשמת עתרה להשית על הנאשמת עונש של "צ' כהמלצת שירות המבחן וצו פיקוח על מנת לאפשר לה להמשיך את המסלול השיקומי בו החלה. עוד ביקשה כי לא יוטלו עליה סנקציות כלכליות עקב מצבה הכלכלי הקשה.

מטעמה של הנאשמת הוגשו תעודות הוקרה שקיבלה על פועלה בהתנדבות ועזרה לזולת וכן, מסמכים רפואיים.

נוסף על כך, העידו שני עדי אופי מטעמה של הנאשמת שסיפרו על מקצועיותה, מסירותה ללקוחות ועזרתה לזולת.

הנאשמת פנתה לבית המשפט והביעה חרטה על מעשיה. היא סיפרה על מצבה הנפשי והכלכלי. היא מצויה בעיצומו של הליך שיקומי בבית חולים "אברבנאל", לאחר ניסיונות אובדניים. היא חיה מן היד לפה. אינה בקשר עם משפחתה פרט לילדיה. מתביישת. היא ביקשה להתחשב בה.

תסקירי שירות המבחן

שני תסקירי שירות מבחן הוגשו בעניינה של הנאשמת.

הנאשמת בת 59, גרושה ואשם לשני ילדים בוגרים, מתקיימת בעיקר מקיצבת נכות ומתגוררת לסירוגין אצל בתה ואצל חברה. מזה כחמש שנים מוכרת למערכת בריאות הנפש בשל בעיות שונות מהן היא סובלת ואף אושפזה מספר פעמים על רקע ניסיונות אובדניים.

הנאשמת סיפרה כי לפני כחמש שנים נשלל רישיון עורכת הדין שלה, על רקע התנהלות בעייתית ומאז בשל קשיים נפשיים אינה עובדת ומתקיימת מקיצבת נכות מטעם הביטוח הלאומי.

עוד סיפרה הנאשמת לשירות המבחן כי לאורך כל השנים ניהלה עם אימה קשר סבוך ומורכב וציינה כי אימה ואחיה ניתקו את הקשר עימה לפני כחמש שנים, על רקע תחושות בושה ואכזבה נוכח חריגות התנהלותה וביצוע העבירה דנן.

שירות המבחן ציין כי הנאשמת מקבלת אחריות על מעשי העבירה ומבטאת חרטה כנה.

בהתאם לתסקיר שירות המבחן, הנאשמת סיפרה כי ברקע למעשים, תקופה משברית בחייה אשר במהלכה ניהלה הליך בלשכת עורכי הדין בענין רישיון עריכת הדין שלה. היא תארה התמודדות מורכבת עם מצוקות רגשיות, נפשיות וכלכליות על רקע ההליך המשפטי שהתנהל נגדה אותה עת.

היא הסבירה כי התפתחה ופעלה מתוך הצורך ברווחים קלים ומהירים בשל ההוצאות הגבוהות הכרוכות בניהול אותו הליך משפטי. עוד תיארה התמודדות עם תחושות של אשמה ובושה נוכח מעשיה והפגיעה בבני משפחתה ואשר הובילו להידרדרות במצבה הנפשי. היא סיפרה כי היא מצויה מזה כחמש שנים בטיפול ובמעקב במרכז רפואי לבריאות הנפש ואכן לשירות המבחן הועבר מידע ממרכז רפואי זה.

שירות המבחן התרשם כי מדובר באישה מבוגרת, בודדה, בעלת כוחות דלים ונעדרת מערכות תמיכה משמעותיות, אשר מתמודדת עם מצוקות במישורים שונים של חייה. היא משתפת פעולה באופן מלא עם גורמי הטיפול בקהילה ומגלה מוטיבציה רבה לשיקום מצבה ואורח חייה.

שירות המבחן סבור כי יש לחזק את כוחותיה ולאפשר לה להמשיך בהליך השיקום ועל כן, המליץ על הטלת צו מבחן במהלכו ייערך מעקב אחר השתתפותה בהליך הטיפול במרכז לבריאות הנפש. כן הומלץ על הטלת צו של"צ.

ב"כ הנאשמת ביקשה כי יוגש תסקיר משלים לאור בקשת שירות המבחן עצמו וב"כ המאשימה ביקשה כי שירות המבחן יתייחס בתסקיר משלים גם להרשעותיה הקודמות של הנאשמת בלשכת עורכי הדין.

מן התסקיר המשלים עולה כי בפני הנאשמת הוצגו מסמכים רלוונטיים הנוגעים להליך מקביל המתנהל בעניינה וכן להליכים שהתנהלו בעניינה בלשכת עורכי הדין.

הנאשמת התקשתה להתייחס לבעייתיות בהתנהלותה והציגה עמדה מטשטשת ומצמצמת ביחס לתלונות נגדה. עוד ציינה כי אינה מודעת לכלל הרשעותיה בלשכת עורכי הדין מאחר שאותה עת בה הם התנהלו, היא התמודדה עם מצב נפשי ירוד ואף לא התייצבה לדיונים בעניינה.

עוד ציינה בפני שירות המבחן כי החלה לעבוד כמזכירה בחברת תמרוקים ובמקביל, חלה הדרדרות נוספת במצבה הנפשי אשר באה לידי ביטוי בניסיון אובדני. הוצגו מסמכים רפואיים באשר לכך.

שירות המבחן ציין כי התחזקה התרשמותו שמדובר בנאשמת שמצבה הנפשי אינו יציב מזה תקופה ממושכת והיא נעדרת מסגרת של מגורים ותעסוקה קבועה ועל כן, קיימת חשיבות בהמשך מעורבות שירות המבחן.

שירות המבחן שב והמליץ על הטלת צו של"צ לצד צו מבחן ומאסר מותנה.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות

הדיון בטיעונים לעונש בעניינה של הנאשמת בתיק זה, התקיים עוד ביום 17/4/18, אז נקבע התיק לשימוע גזר דין ליום 22/5/18.

בסמוך לאחר הדיון בטיעונים לעונש, הופנתה הנאשמת אל הממונה על עבודות השירות, אשר מצא את הנאשמת כבלתי כשירה לריצוי עבודות השירות, בשל חוות דעת רופא לעניין מצבה הנפשי אותה עת (חוות דעת מיום 24/10/18).

ביום 24/10/18, נערך דיון בפניי, אז הובהר כי לנאשמת תיק נוסף המתנהל בבית משפט השלום בתל אביב, וכי חלו התפתחויות אשר להתאמת הנאשמת לביצוע עבודות שירות.

בתיק זה היו דחיות מרובות, על מנת לאפשר לנאשמת להשלים את ריצוי עבודות השירות בתיק הנוסף, וביום 2/8/20, התקבלה חוות דעת הממונה על עבודות השירות, ממנה עולה כי הנאשמת נמצאה מתאימה לריצוי עבודות שירות.

דין

בבוא בית המשפט לגזור את דינו של הנאשם, בשלב הראשון, עליו לקבוע את מתחם העונש ההולם. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, מתחם העונש ההולם יקבע בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה. בשלב השני, על בית המשפט לשקול שיקולים ונסיבות אשר אינן חלק מביצוע העבירה בה הורשע הנאשם.

הערכים החברתיים הנפגעים כתוצאה ממעשיה של הנאשמת הם קניינו של הפרט, חובת נאמנות של עורך דין ללקוח, הדימוי המקצועי של כלל עורכי הדין, מערכת המשפט וכן, סדרי משטר תקינים בחברה מתוקנת. מידת הפגיעה בערכים המוגנים הינה משמעותית.

אין להקל ראש בעבירה זו. הנאשמת במעשי רמייה הולכה שולל הן את אמה וגב' פלדמן והן את ד"ר יונס. הם נתנו בה אמון מלא מכח תפקידה כעורכת דין והיא ב"רגל גסה" הפרה אמון זה. גם העובדה כי אחת מבעלי הנכס היא אמה לא הניאה אותה ממעשיה.

מעשיה פגעו, כאמור פגיעה קשה בקניין של אמא וגב' פלדמן וכן, בתדמית המקצוע ובאמון הציבור בעורכי הדין - אמון

שהוא חיוני לקיומה של מערכת כלכלית ומשפטית יציבה. יפים לכאן הדברים שנאמרו בע"פ 7090/06 פרידמן נגד מדינת ישראל [פורסם בנבו, 2007]:

"המערער מעל באמונם של לקוחות אשר שכרו את שירותיו כעורך דין, ובאחדים מהמקרים תוצאות מעשיו גרמו לאותם לקוחות תמימים נזקים קשים אולם, לא רק את שמו הכתים המערער אלא גם את שמו הטוב של ציבור שלם העושה מלאכתו נאמנה, הואיל ונשמת אפו של מקצוע עריכת הדין הוא האמון שהציבור נותן בו, והתנהגות מן הסוג בה חטא המערער, עלולה לערער אמון זה מן היסוד"

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב.

סבורתני כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר בפועל אשר יכול וירוצו בדרך של עבודות שירות לבין עונש של 12 חודשי מאסר בפועל.

הנאשמת ילידת 1958. לחובתה הרשעות מבית הדין המשמעתי של לשכת עורכי הדין. כן, התנהל נגדה הליך פלילי נוסף בבית משפט השלום בתל-אביב, בגינו ריצתה 6 חודשי עבודות שירות (ת"פ (תל אביב) 6918-12-18). רישיון עריכת הדין של הנאשמת נשלל, כאמור, לצמיתות והיא מתקיימת כיום מעבודה בחצי משרה ומקצבת נכות מן המוסד לביטוח לאומי.

מצבה הנפשי של הנאשמת קשה. בעברה מספר אשפוזים בבית חולים פסיכיאטרי וכן, מספר ניסיונות אובדניים. הנאשמת מטופלת באופן רציף על ידי פסיכיאטר ופסיכותרפיסט בבית החולים "אברבנאל". לפי כן, בהתאם למסמכים שהציגה הנאשמת בפני רופא מטעם הממונה על עבודות שירות, עולה כי יש עליון וירידות במצבי הרוח, בשל מצב סוציאקונומי קשה, מרגישה בודדה ובאמת לבד, ללא תמיכה. זקוקה להמשך טיפול תרופתי קבוע ומעקב פסיכיאטר. נמצאה כשירה לביצוע עבודות שירות עם מגבלות וקיצור שעות. ללא תלונות מיוחדות.

הנאשמת נטלה אחריות על מעשיה, הביעה חרטה וחסכה בזמן שיפוטי יקר.

עוד יש ליתן משקל לסכום אותו נטלה הנאשמת, לעובדה כי מעת ביצוע העבירה חלף זמן רב ולעובדה כי הנאשמת לא שבה לבצע עבירות מאז.

בנסיבות המקרה הספציפי של הנאשמת, בהינתן המורכבות הנפשית בעניינה של הנאשמת, אני סבורה כי יש להשית עליה את העונש הבאים:

עונש מאסר בפועל בן 6 חודשים, אשר ירוצה בעבודות שירות בהתאם לחוות הדעת הממונה מיום 2/8/20.

הנאשמת תתייצב ביום 1.11.2020 בשעה 08:00 ביחידת עבודות שירות, מפקדת מחוז מרכז, יחידת עבודות שירות ת.ד. 81 רמלה 72100.

הנאשמת מוזהרת כי כל הפרה בתנאי עבודות השירות יכול ותביא להפקעתן המנהלית ולריצוי העונש במתקן כליאה.

עונש מאסר מותנה בן 9 חודשים למשך 3 שנים לבל תעבור עבירה בה הורשעה או כל עבירת גניבה או עבירת מרמה.

קנס בסך 5,000 ₪. הקנס ישולם ב- 5 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 01.11.20 ובכל 1 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו, יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

פיצוי בסך 30,000 ₪ אשר יחולק כך: 16,500 ₪ לגב' פלדמן ו- 13,500 ₪ לאמה של הנאשמת, גב' קמפינסקי. הפיצוי ישולם ב- 15 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 15/11/20 ובכל 15 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו, יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ה' תשרי תשפ"א, 23 ספטמבר 2020, במעמד הצדדים.